

Asociația Magistraților din România
Nr. 336/12.04.2016

Consiliul Superior al Magistraturii
Secția pentru judecători în materie disciplinară
Dosar nr. 1/J/2016
Termen: 13.04.2016

Domnule Președinte,

Asociația Magistraților din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel./fax: 021.4076286, email amr@asociatia-magistratilor.ro cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR Sucursala Lipsani, *reprezentată legal de judecător Gabriela Baltag, în calitate de președinte*, având domiciliu în municipiul Piatra Neamț, strada Nufărului, nr. 4, bl. B8, sc. A, etaj 3, ap. 13, Județul Neamț, formulează, în temeiul **dispozițiilor art. 61 - art. 63 din Noul Cod de Procedură Civilă (N.C.P.C.)**,

Cerere de intervenție accesorie în favoarea doamnei judecător Risantea Găgescu dar și o Cerere de intervenție principală.

solicitând:

- **admiterea cererilor de intervenție, în temeiul dispozițiilor art. 64 alin. 2 N.C.P.C. având valoarea unor cereri de**

sprijin a argumentelor judecătorului cercetat disciplinar, dar și în interes propriu, pornind de la principiile pe care se sprijină activitatea asociației profesionale.

- **respingerea acțiunii disciplinare exercitate prin Rezoluția din 22.02.2016 a Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, prin inspector judiciar Smarandache Carmen Teodora, în calitate de titular al acțiunii disciplinare, împotriva doamnei judecător Risantea Găgescu cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la Cabinet de Avocat „Corneliu-Liviu Popescu”, cu domiciliul profesional principal în bd. Carol I, nr. 23, sc. 1, et. 3, ap. 11, sector 3, București, cod 030162.**

1. Aspecte prealabile:

În baza prevederilor **art.49 alin.7 din Legea nr. 317/2004:** *„Dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.”*

Potrivit **dispozițiilor art. 61 N.C.P.C.:** *„Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare.*

Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta.

- *Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți”*

Conform **dispozițiilor art. 63 alin. 1 și 2 N.C.P.C.:** *„Cererea de intervenție accesorie va fi făcută în scris și va cuprinde elementele prevăzute la art. 148 alin. 1...”*

Intervenția accesorie poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de

atac.”

2. Referitor la interesul AMR de a formula cereri de intervenție

2.1. Interesul Asociației Magistratilor din România de a sprijini apărărilor convergente susținute de judecător **Risantea Găgescu**, conținând argumente și o finalitate similare, rezultă din *art. 5 al Statutului AMR*, potrivit căruia Asociația are drept scop „*reprezentarea intereselor magistraților în raporturile cu celelalte subiecte de drept pe plan intern și internațional*”.

Pentru realizarea scopului său constitutiv, Asociația are ca obiective, conform *art. 6 pct. 2 din Statut*, promovarea libertății și demnității profesiei, *apărarea statutului magistraților în statul de drept* și independența justiției față de celelalte puteri ale statului. De asemenea, potrivit *art. 6 pct. 4 din Statut*, AMR are ca obiectiv apărarea libertății, demnității și *statutului profesional al magistraților*, sens în care AMR își exprimă poziția față de deciziile luate sau care urmează a fi adoptate, în ceea ce privește profesia de magistrat și cei care o exercită.

Prin raportare concretă la rolul conferit de dispozițiile legale, dar și constituționale, anume că: „*Magistratura este activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul îndeplinirii justiției.....*” și că „*Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.*” (art.1 și art.2 alin.3 din Legea nr.303/2004), precum și acelea referitoare la faptul că: „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*”(art.124 alin.3 din Constituția României), **AMR justifică un interes legitim**, pretinzând respectarea dispozițiilor legale enunțate ca o condiție primordială pentru garantarea independenței justiției și respectarea statutului magistratului, în situația de față a judecătorilor.

2.2. Așadar, AMR justifică un interes legitim de a interveni în prezenta cauză, în interesul personal și în apărarea judecătorilor pe care îi reprezintă, Asociația fiind împuternicită chiar prin actul constitutiv să acționeze în numele acestora. AMR are în vedere, la nivel de principiu și, față de circumstanțele cauzei, respectarea art. 5, art. 6.2., art. 6.4. din Statut, și, în consecință, abilitarea de a apăra drepturile și interesele magistraților în raport cu celelalte subiecte de drept, pe plan intern și internațional. În cauză, această intenție este evidentă, de vreme ce AMR solicită respectarea unuia dintre cele mai importante principii care dă valoare statului de drept, anume independența judecătorilor.

3.0. Asociația Magistraților din România (AMR) înțelege să evoce că atât cercetarea disciplinară cât și exercitarea acțiunii disciplinare sunt lovite de nulitate absolută, urmare a faptului că sesizările expediate prin email, de petiționara Ondine Gherguț, nu sunt semnate, împrejurare ce atrage nulitatea absolută a întregii cercetări disciplinare și, implicit, a tuturor actelor Inspecției Judiciare.

Conform prevederilor **art.47 alin.1 lit.b) din Legea nr. 317/2004** a Consiliului Superior al Magistraturii: „În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art.45 alin.2, **inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată:**

.....

- **b) clasarea sesizării, în cazul în care aceasta nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, precum și în cazul prevăzut la art. 45 alin. 4 lit. b; rezoluția de clasare este definitivă”.**

Potrivit **art. 10 alin. 3** din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară,

aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 1027/15.11.2012: „*Sesizările care nu sunt semnate de petenți, nu conțin datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, după înregistrarea în registrul general de evidență a lucrărilor Inspecției Judiciare, se clasează de către inspectorul – șef, prin rezoluție definitivă.*”

În baza Ghidului persoanelor interesate să se adreseze Inspecției Judiciare, document oficial emis și postat pe site-ul său oficial, www.inspectiajudiciara.ro, arată în cap. IV pct. 1 că petiția prin care o persoană se adresează Inspecției Judiciare trebuie să cuprindă în cazul sesizării transmise prin poștă sau prin fax semnătura olografă sau semnătura electronică a petiționarului. Acest document precizează apoi expres că atunci când sesizarea nu îndeplinește cumulativ aceste condiții, se clasează, printr-o rezoluție de clasare, ceea ce presupune că nu va fi luată în considerare.

Asociația Magistratilor din România înțelege din inscrierile ce i-au fost comunicate că, Inspecția Judiciară a fost sesizată prin două mesaje email din 18.08.2015 la orele 09,19 și 13,20, provenind de la adresa de email ondinegh@gmail.com, pretins a proveni de la petiționara Ondine Gherguț. Ambele sesizări expediate prin email amintit nu conțin semnătură olografă sau semnătură electronică, în condițiile în care această obligație este o cerință legală extrinsecă actului de procedură, care conduce la o nulitate necondiționată de existența unei vătămări.

Inspectorul-șef avea obligația să claseze sesizarea nesemnată și nu să o repartizeze Direcției de inspecție pentru judecători, iar mai departe, inspectorul judiciar desemnat, primind cele două sesizări nesemnate, avea obligația să constate nulitatea acestora și să trimită lucrarea inspectorului-șef, în vederea clasării și nu să efectueze verificări prealabile, să dispună începerea cercetării

disciplinare, să o efectueze, pentru ca, în final, să exercite acțiunea disciplinară.

În motivarea Rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare se susține că sesizările indică identitatea autoarei, că aceasta este ziarist și că a folosit respectiva adresă de email în corespondența cu Inspekția Judiciară. Împărtășim argumentarea judecătorului cercetat disciplinar că, deși petiționara este ziarist și are raporturi cu Inspekția Judiciară, acest lucru nu o poate situa deasupra legii. Nu trebuie omis faptul că întreaga procedură disciplinară este guvernată de dispozițiile codului de procedură civilă care menționează atât cerințele legii privind condițiile generale de formă ale unui înscris, inclusiv ale unei sesizări, potrivit art.148 cod procedură civilă, dar și sancțiunile ce pot interveni, potrivit art.196 cod procedură civilă.

Neregularitatea actului de sesizare atrage nulitatea întregii proceduri disciplinare, adică și a verificărilor prealabile, a Rezoluției Inspekției Judiciare din 13.11.2015 de începere a cercetării disciplinare, a cercetării disciplinare propriu-zise, precum și a Rezoluției din 22.02.2016 de exercitare a acțiunii disciplinare, toate fiind lovite de nulitate absolută.

Având în vedere argumentele indicate mai înainte, Asociația Magistratilor din România, solicită să se constate nulitatea absolută a întregii proceduri disciplinare.

3.1. Referitor la acțiunea disciplinară care face obiectul lucrării nr. 1/J/2016, finalizată prin întocmirea Rezoluției din 22.02.2016 de către Inspekția Judiciară - prin inspector judiciar Carmen Teodora Smarandache - de admitere a sesizării și a revenirii formulate de Ondine Gherguț, senior editor la cotidianul România Liberă și, în consecință, exercitarea acțiunii disciplinare împotriva doamnei judecător Risantea Găgescu de la Curtea de Apel București,

pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Asociația Magistratilor din România înțelege să arate următoarele:

Potrivit **art.99 lit. a) și l) din Legea nr.303/2004 republicată**: „*Constituie abateri disciplinare:*

a) manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului judiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;”

Conform dispozițiilor **art.99 lit. l) din Legea nr.303/2004 republicată** constituie abateri disciplinare „*imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror .”*

Inspecția judiciară, în calitate de titulară a acțiunii disciplinare a precizat că sesizarea petiționarei Ondine Gherguț a fost primită prin intermediul Compartimentul de informare publică și relații cu mass - media din cadrul Inspecției Judiciare, fiind înregistrată sub nr. 4712/IJ/541 P/C1PRMM/2015, transmisă inspectorului-șef care prin rezoluția din data de 18.08.2015 a dispus înaintarea acesteia la Direcția de Inspecție judiciară pentru judecători din cadrul Inspecției Judiciare unde a fost înregistrată sub nr. 4742/IJ/2866/DIJ/2015 la aceeași dată. Întrucât petiționarei Ondine Gherguț a mai depus o nouă sesizare și aceasta din urmă a fost înregistrată în același dosar.

• În principal, în argumentarea sesizării formulate, petiționara a solicitat să se verifice dacă doamna judecător Risantea Găgescu a respectat dispozițiile codului de procedură penală întrucât, prin avocatul ales, în dosarul nr. 3302/2/2015 al Curții de Apel București, a susținut că normele Codului de procedură penală trebuie aplicate facultativ întrucât „*legiutorul e uneori prost*”. Pornind de la această solicitare, petiționara s-a întrebat cum a judecat și cum s-a

pronunțat în dosarele pe care le-a instrumentat doamna judecător, menționând că întrebarea este legitimă, întrucât aceasta este judecător, având grad de curte de apel, iar hotărârile pe care le pronunță sunt definitive și executorii.

Ulterior, în revenirea formulată, petiționara a mai solicitat a se verifica și dacă era legal ca judecătorul Risantea Găgescu să înainteze note scrise într-o cauză penală în care se judeca o contestație în anulare ce privea o hotărâre pe care a pronunțat-o, insistând în verificarea legalității cererii formulate de același judecător, anume de a cere, prin avocat, instanței învestite cu soluționarea contestației în anulare să nu respecte Codul de procedură penală pentru a o accepta ca parte în proces.

Concluziile Inspecției Judiciare au reținut că „*intervenirea*” în soluționarea contestației în anulare, prin participarea personal și prin avocat ales la ședința de judecată și formularea de cereri, depunerea de înscrisuri, constând în adresa de sesizare a Inspecției Judiciare, adresa de sesizare a Colegiului de conducere al Curții de Apel, motivarea declarației de abținere, notele scrise, acceptarea apărărilor formulate de avocat fără niciun fel de obiecțiuni, angajarea aceluiași avocat cu cel angajat de către una dintre părțile din dosarul penal, atât cu ocazia soluționării cererii de intervenție, cât și cu ocazia cercetării disciplinare, în condițiile în care avocatul ales a furnizat resurse financiare intimatului în două rânduri, pot constitui manifestări care aduc atingere prestigiului justiției, săvârșite în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, fiind întrunite condițiile de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, titulara acțiunii disciplinare a mai reținut și că prin formularea unei atenționări adresate judecătorului Matei George Dorel de a se abține de la soluționarea contestației în anulare, în

condițiile în care doamna judecător Risantea Găgescu nu avea nicio justificare pentru a interveni în cursul unei proceduri, comportamentul acesteia capătând conotația unei ingerințe nepermise în actul de justiție, motiv pentru care pot fi întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în imixiunea în activitatea altui judecător prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Prin decizia penală nr. 733/A din 20 mai 2015 pronunțată în dosarul nr. 22674/3/2014 de completul C3A, din compunerea căruia a făcut parte și doamna judecător Găgescu Risantea, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală a fost admis apelul declarat de inculpata Rarinca Mariana împotriva sentinței penale nr. 2873 din data de 18.12.2015 pronunțată de Tribunalul București - Secția 1 Penală. Sentința apelată a fost desființată, în parte, și rejudicând, în fond cauza, în temeiul art. 17 alin. 2 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b Cod procedură penală, inculpata Rarinca Mariana a fost achitată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 207 alin. 2 și 3 Cod penal cu aplicarea art. 131 din Legea nr. 78/2000 actualizată.

S-a constatat că inculpata a fost reținută și arestată preventiv în perioada 10.06.2014 - 18.12.2014, s-a dispus restituirea bunurilor confiscate cu ocazia percheziției domiciliare, fiind menținute celelalte dispoziții ale sentinței. Totodată în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. împotriva aceleiași sentințe. Hotărârea instanței de apel avea caracter definitiv.

La 29.05.2015 pe rolul Curții de Apel București a fost înregistrat dosarul nr. 3302/2/2015 având ca obiect „*contestația în anulare*” formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva deciziei penale nr.

733/A din 20 mai 2015 pronunțată în dosarul nr. 22674/3/2014 de completul C3A, unul dintre judecătorii cauzei fiind doamna Găgescu Risantea care a și motivat soluția. Dosarul a fost repartizat aleatoriu completului C5A din compunerea căruia au făcut parte judecătorii Nuță Mihaela și Craiu Cristina Carmen, cauza fiind amânată pentru lipsa dosarului de fond la termenele de judecată din data de 24.06.2015, respectiv 26.06.2015.

La data de 23 iulie 2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, titularul contestației în anulare, a înregistrat cererea cu nr. 1776/111-2/2015 de preschimbare a termenului de judecată din data de 2 septembrie 2015. Cererea a fost soluționată la aceeași dată, atunci când s-a procedat și la admiterea în principiu a contestației în anulare, fixându-se termen de judecată pentru citarea părților la data de 17 august 2015.

Astfel, ulterior pronunțării deciziei de achitare, doamna judecător Risantea Găgescu a afla din presă de faptul că DNA a declarat calea extraordinară de atac a contestației în anulare, întemeiată pe o pretinsă lipsă de imparțialitate a sa, urmare a unui interviu pe care l-a susținut anterior, în vederea promovării la ÎCCJ, împrejurare în care a avut o discuție cu președinta ÎCCJ, persoană vătămată în cauza penală finalizată prin soluția definitivă de achitare, menționată mai înainte.

În acest context, doamna judecător Risantea Găgescu a depus, la dosarul penal, la 04.08.2015 note scrise redactate și semnate de apărătorul ales, prin intermediul cărora a solicitat să fie ascultată, exclusiv pe chestiunea preinsei lipse de imparțialitate. Doamna judecător Risantea Găgescu a făcut permanent mențiunea că nu a formulat niciodată o cerere de intervenție, procedură de altfel necunoscută în materie penală, că a depus doar note scrise prin intermediul cărora a solicitat un singur lucru: **să fie ascultată,**

exclusiv pe chestiunea pretinsei lipse de imparțialitate.

De asemenea, doamna judecător și-a motivat demersul pe considerentul că, în acest mod, își protejează dreptul subiectiv convențional propriu la carieră profesională, în temeiul dimensiunii procedurale a acestui drept, prin urmare strict în calitate de persoană fizică titulară a unui drept, iar nu în calitate de judecător al cauzei. Ulterior, judecătorul a participat, asistată de apărătorul ales, la ședința de judecată din 17.08.2015.

Mai mult decât atât, prin notele scrise depuse la data de 04.08.2015, dar și prin susținerile orale din ședința de judecată, apărătorul ales a insistat și a subliniat în mod expres că era vorba numai de o cerere de ascultare a doamnei judecător, pe chestiunea pretinsei lipse de imparțialitate, o statuare pe acest aspect fiind de natură a-i afecta cariera profesională, nefiind în discuție nicio clipă o cerere de intervenție a acesteia și nici evocarea calității de parte sau orice altă cerere prin intermediul căreia să-și justifice soluția pronunțată în apel.

Cu toate acestea, pe parcursul întregii cercetări disciplinare, dar și prin Rezoluția prin intermediul căreia a fost exercitată acțiunea disciplinară, inspectorul judiciar a calificat și a făcut mențiunea că doamna judecător ar fi formulat o „*cerere de intervenție*”, prin notele scrise depuse în dosarul având ca obiect contestație în anulare, contrar tuturor precizărilor, dar mai ales a evidenței rezultată din mențiunile probate cu înscrisurile anexate.

Așa cum a susținut judecătorul cercetat disciplinar, posibilitatea ascultării judecătorului despre care se pretinde că ar fi incompatibil (ca urmare a lipsei de imparțialitate) nu este interzisă de Codul de procedură penală, aceasta rezultând atât din principiul fundamental al aflării adevărului dar și din interpretarea prin analogie a dispozițiilor procesuale care permit ascultarea judecătorului recuzat

de completul care soluționează cererea de recuzare, necontravenind în vreun fel principiilor procesului penal.

Instituția juridică a incompatibilității judecătorului (urmare a lipsei lui de imparțialitate), în cazul în care acesta nu s-a abținut, poate fi utilizată de un participant procesual pe două căi procedurale diferite, cerere de recuzare și contestație în anulare. În cazul primei căi procedurale, Codul de procedură penală prevede expres posibilitatea completului care soluționează cererea de recuzare de a-l asculta pe judecătorul recuzat (evident, exclusiv pe chestiunea motivului de incompatibilitate).

Deși posibilitatea ascultării judecătorului pretins incompatibil nu este consacrată expres și atunci când exact aceeași instituție juridică (incompatibilitatea) este invocată pe calea procedurală a contestației în anulare, fiind vorba de dovedirea aceleiași finalități - incompatibilitatea judecătorului ca urmare a pretinsei lipse de imparțialitate - doamna judecător a apreciat că, și în situația căii procedurale a contestației în anulare, este posibilă ascultarea judecătorului pretins incompatibil, ca în ipoteza căii procedurale a cererii de recuzare, analogia nefiind interzisă în dreptul penal procedural, nefiind încălcate în niciun fel principiile generale ale procesului penal.

Inspectorul judiciar a înlăturat în mod incorect motivarea judecătorului cercetat disciplinar doar pe considerentul că, atunci când este vorba de o cerere de recuzare, ascultarea judecătorului recuzat de către completul chemat să decidă nu este obligatorie, întrucât este o posibilitate a acestuia, în condițiile în care dispoziția legală îi garantează neîndoielnic dreptul de a fi ascultat.

De altfel, așa cum rezultă din susținerile Rezoluției prin intermediul căreia a fost exercitată acțiunea disciplină, doamna judecător Risantea Găgescu nu a impus în niciun fel completului

încercat să o soluționeze pe cale de conciliere, dar întrucât aceasta nu a fost posibilă, a investit cu soluționarea contestației în anulare pe motivul pretensei sale incompatibilități să o asculte; aceasta doar a formulat, în scris, o cerere în acest sens, iar în ședința publică, doar prin avocat, la invitația instanței, a pus concluzii numai pe admisibilitatea cererii, părăsind sala de judecată imediat ce aceasta a fost respinsă.

Judecătorul față de care s-a exercitat acțiunea disciplinară a invocat în sprijinul său prevederile art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului în ce privește dreptul la activitate și carieră profesională, ca o dimensiune a dreptului la viață privată socială. Astfel, cariera profesională a doamnei judecător Risantea Găgescu poate fi afectată de constatarea (chiar și pe calea admiterii unei contestații în anulare, ca și pe calea admiterii unei cereri de recuzare), existenței unei incompatibilități, sub forma lipsei de imparțialitate, întrucât acest fapt semnifică încălcarea obligației de abținere, situație care constituie abatere disciplinară, sancțiunea aplicabilă într-o asemenea ipoteză având consecințe negative asupra carierei profesionale. De asemenea, doamna judecător a invocat tot în temeiul art. 8 din Convenție, dreptul său de a avea acces la o procedură echitabilă și efectivă de protecție în cazul violării sale (reale sau posibile).

Mai mult decât atât, cererea de ascultare nu a fost formulată în exercitarea funcției de judecător, această calitate încetând odată cu pronunțarea, redactarea și semnarea deciziei definitive pronunțată în apel. Cererea a fost formulată exclusiv în calitate de persoană fizică, titulară a unui drept subiectiv convențional propriu (dreptul la carieră profesională, dimensiune a dreptului la respectarea vieții private). Doamna judecător nu poate fi împiedicată de calitatea pe care o are să se adreseze justiției cu o cerere pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime.

Prin urmare, exercitarea de către o persoană care are

calitatea de judecător, în afara funcției, a dreptului procedural de apărare a dreptului substanțial la carieră profesională, drepturi consacrate european convențional și jurisprudențial, cu întemeierea expresă pe normele europene convenționale și jurisprudențiale, nu poate constitui sub nicio formă o abatere disciplinară și nici nu poate constitui o atingerea adusă vreunei valori, precum onoarea, probitatea profesională și prestigiul justiției sau o imixtiune în activitatea unui alt judecător.

În motivarea rezoluției disciplinare s-a încercat acreditarea ideii existenței unui conflict de interese, prin sugerarea unei legături între doamna judecător Risantea Găgescu și persoana ce a fost ulterior condamnată prin intermediul contestației în anulare, despre care s-a făcut vorbire mai înainte, în condițiile în care ambele au avut angajat același apărător ales. Un asemenea, raționament depășește limitele unei conduite caracterizată prin bună-credință, dar mai ales prin obiectivitate, inspectorul judiciar făcând diferite supoziții neconforme poziției și atitudinii pe care trebuie să o aibă, evocând argumente care trec peste limita oricărei normalități.

Cu o atitudine bănuitoare, suspiciosă, inspectorul judiciar înlătură, pe rând, fără o motivare rezonabilă care să creeze măcar aparența de corectitudine, toate apărările judecătorului cercetat disciplinar, în condițiile în care acesta a dovedit cu foarte multe înscrisuri împrejurările în care a încheiat angajamentele cu apărătorul său - avocatul Corneliu - Liviu Popescu din cadrul Baroului București și a Baroului Paris - atât pentru depunerea și susținerea cererii de ascultare, în cadrul contestației în anulare, dar și pentru realizarea tuturor procedurilor necesare asigurării unei apărări calificate, de înaltă ținută profesională, pentru cercetările disciplinare declanșate urmarea pronunțării deciziei penale nr. 733/A din 20 mai 2015 în dosarul nr. 22674/3/2014.

Mai mult decât atât, Inspecția Judiciară îi re-poșează modalitatea în care apărătorul său a susținut argumentele de admisibilitate a solicitării de ascultare a judecătorului pretins ar fi incompatibil, urmare a lipsei de imparțialitate invocat ca motiv de contestație în anulare, în condițiile în care nu a existat nicio exprimare repropabilă, lipsită de respect, de politețe, prin intermediul căreia să poată fi imputată o conduită necorespunzătoare. De altfel, dacă ar fi existat o astfel de situație numai președintele completului de judecată era singurul care, din punct de vedere legal, avea toate pârghiile corespunzătoare pentru a interveni și restabili ordinea ședinței de judecată.

În realitate, apărătorul ales al judecătorului cercetat disciplinar nu a făcut decât să invoce strict motivele pe care le-a găsit de cuviință pentru susținerea admisibilității cererii formulate în numele și pentru clienta sa, expresia „*legiutorul uneori e prost*”, făcând parte din arsenalul argumentelor utilizate pentru justificarea solicitării judecătorului pretins ar fi incompatibil, urmare a unei bănuieli de lipsă de imparțialitate, de a fi ascultat în legătură strict cu acest din urmă aspect.

Înțelegem din poziția adoptată de Inspecția Judiciară că aceasta absolutizează capacitatea puterii legislative de a adopta legi fără de cusur, negând prin acest raționament vocația instanței de contencios constituțional de a interveni atunci când legislativul este lipsit de inspirație, nepriceput sau, mai rău, când emite legi cu nesocotirea drepturilor și principiilor fundamentare, situație care s-a întâmplat, în mod constant, mai ales după asimilarea politicii penale recent adoptate, cu sloganul de reformă judiciară, la prevederile căreia s-a raportat și judecătorul cercetat disciplinat.

Astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, doamna judecător nu a luat cuvântul în ședința de judecată, rămânând în bancă,

în sală, fără a se ridica măcar în picioare în timpul concluziilor apărătorului său. Nu poate fi primită susținerea, din rezoluția disciplinară, că doamna judecător ar fi avut o imixtiune în modul de conducere a dezbaterilor, în condițiile în care aceasta nu a participat la desfășurarea lor.

Pe de altă parte, i s-a reproșat că a avut o imixtiune în modul de conducere a dezbaterilor, deși nu a luat parte la acestea, doamnei judecător i se impută că nu a intervenit să cenzureze discursul apărătorului său, în condițiile în care acesta este un avocat definitiv, de prestigiu, cu drept de a pune concluzii la Înalta Curte de Casație și Justiție, specializat în domeniul drepturilor omului, înscris și în Baroul Paris, profesor universitar și conducător de doctorat și postdoctorat.

Mai mult decât atât, nu era de datoria judecătorului cercetat disciplinar să cenzureze afirmațiile făcute în ședință publică de apărătorul său, acesta nefiind unul dintre judecătorii cauzei.

De asemenea, reproșarea necunoașterii clientelei apărătorului ales, anterior încheierii angajamentului, întemeiată pe o lipsă de diligență din partea doamnei judecător, sfidează orice alt argument juridic. În primul rând, dreptul oricărei persoane de a avea asigurată o apărare calificată, de a-și angaja un avocat, în mod liber, fără niciun fel de restricții, este garantat la nivel constituțional. În al doilea rând, niciun client nu are posibilitatea să cenzure portofoliul serviciilor apărătorului pe care intenționează să-l angajeze, după cum nu are nicio pârghie și niciun atribut care să-i permită, din calitate pe care urmează să o dobândească (de viitor client), să ia cunoștință, să se informeze de activitatea profesională anterioară a apărătorului său, fiind ținut să respecte principiul confidențialității, la care este obligat orice avocat, pe care-l impune fiecare angajament de acest gen, referitor la toate persoanele care beneficiază de serviciile unui avocat.

Așa cum sugerează Inspekția Judiciară judecătorul cercetat disciplinar a fost instigat să încalce legea atunci când i s-a recomandat că trebuia să realizeze investigații cu privire la cauzele în care apărătorul său a avut alte angajamente profesionale. De asemenea, tot Inspekția Judiciară reproșează, implicit, judecătorului cercetat disciplinar, atunci când comentează gestul, de altfel discret al avocatului Corneliu- Liviu Popescu care a făcut o donație, faptul că nu a cunoscut (deși ar fi fost necesar, chiar obligatoriu după raționamentul inspekției), nu s-a informat cum își gestionează apărătorul veniturile personale, respectiv cum le utilizează, destinația acestora.

Invocarea de către Inspekția Judiciară a prevederilor referitoare la imparțialitate și integritate, în argumentarea Rezoluției din 22.02.2016, prevederi reluate obsesiv, în același format, fără nicio distincție, în numeroasele lucrări întocmite în timp de această instituție, raportat la judecătorul cercetat disciplinar poate conduce la concluzia eronată că împotriva doamnei Risantea Găgescu s-a exercitat acțiunea disciplinară în legătură cu modalitatea în care aceasta ar fi instrumentat o cauză potrivit atribuțiilor sale de serviciu.

Deși Inspekția Judiciară vorbește despre faptul că statutul de magistrat nu o privează pe doamna judecător Risantea Găgescu de dreptul la liberă exprimare, drept consacrat, de prevederile art. 8 și 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dar și de art. 26 și 30 din Constituția României, fără nicio explicație, concluzionează că atitudinea, conduita acesteia contravine obligației de rezervă impusă magistratilor în exercitarea libertății de exprimare, în considerarea statutului lor.

Asociația Magistratilor din România (AMR) susține, raportat la cele arătate mai înainte, că doamna judecător Risantea Găgescu de la Curtea de apel București nu a săvârșit nicio faptă care

să constituie abatere disciplinară, că nu avut manifestări care să aducă atingere onoarei sau probității profesionale, prestigiului justiției și nici nu fost dovedită o imixtiune în activitatea altui judecător, motiv pentru care vă solicită, din aceste considerente, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii disciplinare exercitată, demersul reprezentând, în realitate, o atitudine de hărțuire și intimidare, consecință a pronunțării deciziei penală nr. 733/A din 20 mai 2015 în dosarul nr. 22674/3/2014.

Judecător Gabriela Baltag,

Președintele Asociației Magistraților din România